

श्यामले

श्यामा

श्यामा

विषकोषकुङ्कुमश्यामगुरूपतमोनिशाः ॥
मसौपङ्कमदाभोधियमुनाधूमकोकिलाः ।
गोलाङ्गुलाखगुञ्जाख्ये कण्ठः खञ्जनकेकिनोः ॥
श्वलं तालतापिञ्जतिलेन्द्रीवरवक्त्रयः ।
रसविभ्रतशृङ्गारौ कटाक्षोऽङ्गिः कण्ठीनिका ॥
नीली जम्बूफलं मुस्ता काकजल्यङ्गुलीर्त्तयः ।
भिन्नङ्काया गजाङ्गारखलान्तःकरणादयः ॥”
इति कविकल्पलतायां रत्नेष्वस्तवके ४ कुसुमम् ॥
श्यामकं, स्त्री, (श्याम + संज्ञायां कन् ।) रोहिष-
दण्डम् । इति राजनिर्घण्टः ॥ (कृष्णवर्णं, त्रि ।
यथा, हृहकं हितायाम् । ६१ । ८ ।

“श्यामकपुष्पचिताङ्गो

भस्मारुणसन्निभो विडालाक्षः ॥”)

श्यामकः, पुं, (श्यामं तद्वर्णं भक्ततीति । भक्त गतौ
+ कण् । शकम्भादिवात् साधुः ।) श्यामाकः ।
इति हेमचन्द्रः ॥ (शूरस्य पुत्रविशेषः । स तु वसु-
देवस्य भ्राता । इति भागवतम् । ८।२४।२८ ॥)
श्यामकण्ठः, पुं, (श्यामः कण्ठो यस्य ।) मयूरः ।
इति हलायुधः ॥ शिवः । पक्षिविशेषः । इति
नीलकण्ठशब्ददर्शनात् ॥

श्यामकन्दा, स्त्री, (श्यामः कन्दो यस्याः ।)
भक्तिविषा । इति राजनिर्घण्टः ॥

श्यामकाण्डा, स्त्री, (श्यामः काण्डो यस्याः ।)
गण्डदूर्वा । इति राजनिर्घण्टः ॥

श्यामग्रन्थिः, स्त्री, (श्यामो ग्रन्थियस्य ।) गण्ड-
दूर्वा । इति राजनिर्घण्टः ॥

श्यामपत्रः, पुं, (श्यामानि पत्राणि यस्याः) तमाल-
वृक्षः । इति शब्दचन्द्रिका ॥

श्यामलः, पुं, (श्यामवर्णः अस्यस्येति । श्याम +
“सिन्धादिभ्यश्च ।” ५।२।८७ । इति लच् ।) कृष्ण-
वर्णः । पिप्पलः । इति मेदिनी ॥ कृष्णगुणवति,
त्रि । इत्यमरः ॥ (यथा मुकुन्दमालायाम् । २।
“जयतु जयतु मेघश्यामलः कोमलाङ्गो
जयतु जयतु पृथ्वीभारनाथो मुकुन्दः ॥”)

श्यामलचूडा, स्त्री, (श्यामला चूडा यस्याः ।)
गुञ्जा । इति राजनिर्घण्टः ॥

श्यामलता, स्त्री, (श्यामा लता ।) खनामख्यात-
लता । तत्पर्यायः । यथा, शब्दरत्नावल्याम् ।

“गोपी गोपा गोपवल्ली भारिवीत्यलभारिवा ।
अनन्ता शरिवा श्यामा द्वाष्टी श्यामलताङ्गये ॥”
अपि च ।

“कालपेयौ महाश्यामा सुभद्रोत्पलसारिवा ।
दीर्घमूला च पालिन्दो मसूरविदला च सा ॥”

इति रत्नमाला ॥

राजनिर्घण्टोक्तपथ्यायगुणौ सारिवाशब्दे दृष्ट्यौ
श्यामला, स्त्री, पार्वती । श्यामं श्रीकृष्णं लाति
ददातीति व्युत्पत्तिसिद्धा । इति केचित् ॥ अश्व-
नम्बा । कटभौ । जम्बू । कस्तूरी । इति राज-
निर्घण्टः ॥

श्यामलिका, स्त्री, नीली । इति राजनिर्घण्टः ॥

श्यामलेष्टुः, पुं, (श्यामलः कृष्णवर्णः इष्टुः ।)
कण्येष्टुः । इति राजनिर्घण्टः ॥

श्यामसुन्दरः, पुं, (श्यामः सुन्दरश्च ।) श्रीकृष्णः ।

यथा,—

“यावन्ति च शरीराणि भोगार्हाणि महासुने ।
प्राकृतानि च सर्वानि श्रीकृष्णविग्रहं विना ॥
ध्यायन्ते योगिनस्तत्र शुद्धं ज्योतिःस्वरूपिणम्
हस्तपादादिरहितं निर्गुणं प्रकृतेः परम् ॥
वैष्णवास्तं न मन्यन्ते तद्भक्ता सृष्टमदर्शिनः ।
कुतो बभूव तज्ज्योतिरहो तेजस्विनं विना ।
ज्योतिरभ्यन्तरे नित्यं शरीरं श्यामसुन्दरम् ॥”
इति ब्रह्मवैवर्ते गणपतिखण्डे ४१ अध्यायः ॥ ॥ ॥
अन्यच्च ।

श्यामसुन्दर ते दास्यः करवाम तवोदितम् ।
देहि वासांसि धर्मज्ञ नो चेद्वाग्ने हुवामहे ॥”

इति श्रीमागवते दशमस्कन्धे २२ अध्यायः ॥ ॥ ॥
अपि च ।

“ददर्श श्रीहरिं ब्रह्मा शङ्करश्च सुरैः सह ।
वसन्तं तन्मध्यदेशे यथेन्द्रं तारकाहतम् ॥
असूक्ष्मरत्ननिर्माणसर्वभूषणभूषितम् ।
किरीटिनं कुण्डलिनं वनमालाविभूषितम् ॥
शङ्खचक्रगदापद्मधारिणश्च चतुर्भुजम् ।
नवीननोरदश्यामसुन्दरं सुमनोहरम् ॥”

इति ब्रह्मवैवर्ते प्रकृतिखण्डे १४ अध्यायः ॥
श्यामा, स्त्री, (श्यामो वर्णोऽस्यास्या इति । अच् ।
टाप् ।) शारिवीधौ । अग्रप्रसूताङ्गना ।

प्रियङ्गुः । वागुजिः । यमुना । राशिः । कृष्ण-
त्रिवृतिका । नीलिका । इति मेदिनी ॥ गुग्-
गुलुः । सोमलता । गुन्दा । कृष्णा । अम्बिका ।
इति विश्वः ॥ गुडची । कस्तूरी । वटपत्री ।
वन्दा । नीलपुनर्नवा । पिप्पली । हरिद्रा ।
नीलदूर्वा । तुलसी । पद्मवीजम् । गीः ।
स्त्री । क्राया । कृष्णसारिवा । शिशपा । इति
राजनिर्घण्टः ॥ (नारीविशेषः । यथा, भट्टिः ।
५ । १८ ।

“योषिद्वन्द्वारिका तस्य दयिता हंसनादिनी ।
दूर्वाकाण्डमिव श्यामा न्यग्रोधपरिमण्डला ॥”
तल्लक्षणं यथा, तटीकायाम् ।

“शीते सुखेण सर्वाङ्गी यौषे च सुख-
शीतला ।

तप्तकाञ्चनवर्णाभा सा स्त्री श्यामेति कथ्यते ॥”)
पक्षिविशेषः । श्यामा इति भाषा । तत्पर्यायः ।
वराहो २ शकुनो ३ कुमारी ४ दुर्गा ५ देवी ६
चटका ७ कृष्णा ८ पोतकी ९ पाण्डविका १०
वामा ११ कालिका १२ श्रितिसिन्धिनी १३ ।
इति राजनिर्घण्टः ॥ ॥ ॥ श्यामाया उत्पत्तिर्यथा,

“ततः सा कालिका देवी योगनिद्रा जगन्मयी ।
पूर्वव्यक्तसतीरूपा जन्मार्थं मेनकां ययौ ॥

समयस्यानुरूपेण मेनका जठरे शिवा ।
सम्भूय च समुत्पन्ना सा लक्ष्मीरिव सागरात् ॥

वसन्तसमये देवी नवम्यां सृगयोगतः ।
अर्द्धरात्रौ समुत्पन्ना गङ्गेव शशिमण्डनात् ॥

ततस्तस्यान्तु जातायां प्रसन्नाद्याभवन् दिशः ।
सानुकूलो दवी वायुर्गभीरो गन्धिलः शुभः ॥

बभूव पुष्पहृष्टश्च तोयहृष्टिः परा तथा ।
जज्वलुश्चाग्नयः शान्ता जगर्जुश्च घना घनम् ॥
तस्यान्तु जायमानायां सर्वं स्वास्त्रमपद्यत ।
तान्तु दृष्ट्वा यथाजातां नीलोत्पलदलानुगाम् ॥
श्यामां सा मेनका देवी मुदमापाति हर्षिता ।
देवाश्च हर्षमनुलं प्रापुस्तत्र सुहृर्मुहुः ॥
तुष्टुवृक्षामन्तरीक्षे गन्धर्व्वाद्यासरीगणाः ।
तान्तु नीलोत्पलदलश्यामां हिमवतः सुताम् ॥
कालीति नाम्ना हिमवानानुहाव कृते दिने ।
बान्धावास्तु स्वसन्तानां नाम्ना तां पार्वतीति
च ।

कालीति च तथा नाम्ना कीर्तिता गिरि-
नन्दिनी ॥”

इति कालिकापुराणे ४० अध्यायः ॥ ॥ ॥
अथ श्यामामन्ताः । क्रीं क्रीं क्रीं हं हं ह्रीं
ह्रीं दक्षिणे कालिके क्रीं क्रीं क्रीं हं हं ह्रीं
ह्रीं स्वाहा । यथा, कालोत्तम्बे ।

“कामदयं वज्रिसंस्थं रतिबिन्दुसमन्वितम् ।
कूर्चयुग्मं तथा लज्जायुगलं तदन्तरम् ॥
दक्षिणे कालिके चेति पूर्ववैजानि चोच्चरेत् ।
अन्ते वज्रबधूं दद्यात् विद्या राक्षो प्रकी-
र्त्तिता ॥”

मन्त्र्यमाह यामले ।

“ककाराञ्जलरूपत्वात् केवलं मोक्षदायिनी ।
ज्वलनार्णसमायोगात् सर्वतेजोमयी शुभा ।
मायात्रयेण देवेशि सृष्टिस्थित्यन्तकारिणी ॥
बिन्दूनां निष्फलत्वाच्च कैवल्यफलदायिनी ।
वीजत्रया शाश्वती सा केवलं ज्ञानचिक्कला ॥
शब्दबीजद्वयेनैव शब्दराशिप्रबोधिनी ।
लज्जाबीजद्वयेनैव सृष्टिस्थित्यन्तकारिणी ॥
सम्बोधनपदेनैव सदा सन्निधिका रिणी ।
स्वाहया जगतां माता सर्वपापप्रणाशिनी ॥”
अस्याः पूजाप्रयोगः । प्रातःकृत्यादिकं कृत्वा
मन्त्राचमनं कुर्यात् । यथा,—

“कालिकाभिः स्त्रिभिः पीत्वा काल्यादिभि-
रुपस्थेत् ।

हाभ्यामोष्ठीं हिरन्मृज्य चकेन चालयेत् करम् ॥
मुखप्राणेष्वन्योत्रनाभ्युरस्कं भुजौ क्रमात् ।

आचम्यैवं भवेत् कालौ वस्त्रात्तां प्रपश्यति ॥”
कं शिरः । तदुपस्था । क्रीमिति त्रिराचमेत् ।

ॐ काल्यै नमः कपालिन्यै नमः इति ओष्ठीं
हिरन्मृजेत् । ॐ कुङ्गायै नमः इति करं चाल-
येत् । ॐ कुरुकुङ्गायै नमः इति मुखे । ॐ
विरोधिन्यै नमः इति दक्षिणनासायाम् । ॐ
विप्रचित्तायै नमः इति वामनासायाम् । ॐ
उपायै नमः ॐ उग्रप्रभायै नमः इति नेत्रयोः ।
ॐ दीप्त्यै नमः ॐ नीलायै नमः इति
ओत्रयोः । ॐ घनायै नमः इति नाभौ । ॐ
वलाकायै नमः इति वक्षसि । ॐ मातायै नमः
इति शिरसि । ॐ सुद्वयै नमः ॐ मितायै
नमः इत्यस्योः । इति मन्त्राचमनम् ॥ ॥ ततो

भूतशृङ्खलां विधाय मायावीजेन यथाविधि